Ao. 1856. Dingsdag

No. 73. 17 Junij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

PUBLICATIE

van den 11n. Junij 1856;

houdende eene uitbreiding van artikel 14 der Publicatie van 24 | 29 April 1837, G. B. No. 3.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL-MAJOOR TITULAIR, GOUVERNEUR DER KOLONIE, *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat artikel 14 der Publicatie van 24 | 29 April 1837 G. B. No. 3, houdende *voorbereidende bepalingen tot invoering eener nieuwe wijkverdeeling voor de stad Paramaribo en haren omtrek, voor zooverre die met de jaarlijksche opneming van den staat der bevolking in verband behoort te worden gebragt*, eene uitbreiding vordert;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig Artikel.

Met wijziging van artikel 14 der aangehaalde Publicatie van 24 | 29 April 1837 G. B. No. 3, kunnen voor elke der *twee* buitenwijken twee of meer Wijkmeesters worden benoemd.

Hun kan door den Gouverneur ook als Hulp-Ambtenaren der Politie, het toezigt over en de zorg voor het onderhoud en de reinheid der wegen, waterleidingen en dergelijken, opgedragen worden.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 11n. Junij 1856.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De waarn. Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 13 Junij 1856.

De waarn. Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

Alzoo Jacoba Grot, van het Gouvernement heeft verzocht om het Erf gelegen ten oosten van de *Wanica straat*, groot 13068 ▭ voeten, in pacht te bekomen,

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten op het bedoeld erf, eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

Ten verzoeke van den Heer Daniel Johannis Gotschin, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden ZATURDAG den 21n. dezer, des namiddags ten 1 ure, zullen de per de Koloniale Schroefboot *Paramaribo*, via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,

J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 15 Junij 1856.

Op den 6n. Junij 1856 zijn in ondertrouw opgenomen:

Hendrik Willem Varenhorst
en
Henriette Agnes Desmonstiers.

Isaak Baruh Louzada Senior, zich noemende en schrijvende Isaak Baruh Louzada Castilho'szoon
en
Sellij Robles de Medina.

Adriaan Johan Malmberg
en
Elizabeth Reinste Carolina Leue.

Christian Eduard Köhler
en
Henrietta Johanna Scheen.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. F. VAN AMSON.

Tweede afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1o. De slaaf *Eduard*, aankomende J. C. Doerleben.

2o. De slavin *Naatje*, aankomende pl. *Gelderland*.

Terwijl sedert 1o. Mei jl. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slaaf *Adam*, aankomende de mind. J. A. R. Millar.

2o. De slavin *Caro*, aankomende Helena Mengel.

en 3o. De slaaf *Albert*, aankomende den Bl. M. J. Zschuschen.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 13 Junij 1856.

De Prov. Commissaris van Politie,

G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Aan de ingezetenen wordt kennis gegeven, dat door de noodige herstellingen *aan den grooten Rijweg naar Combé*, de passage aldaar voor Rij en Voertuigen, voor eenige dagen zal zijn afgesloten.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

De prov. Commissaris van Politie,

G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde van het vermissen van *twee zilveren EETLEPELS*, zoo wordt een ieder gewaarschuwd, om dezelve niet te koopen, en uitgenoodigd, om deze Lepels, bijaldien zij ter verkoop mogten worden aangeboden, aan te houden, en daarvan onmiddellijk ten burele van Polite, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aangifte te doen.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

De prov. Commissaris van Politie,

G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Een *vierriems CORJAAL*, gemerkt **R. H.**, in *Zee drijvende gevonden zijnde*, zoo kan de eigenaar daarvan, ter terugbekoming van hetzelve, zich op het bureau van Politie, gehouden wordende aan den *Waterkant* bij de *Platte Brug*, aanmelden.

Paramaribo, den 16 Junij 1856.

De prov. Commissaris van Politie,

G. DUIJCKINCK.

Transporten.

[7232] Den 12den Junij 1856. W. Köster aan L. G. Malmberg, van het Huis en Erf en verdere daarop staande

Gebouwen aan de *Keizer straat*, N. W. La. A No. 246*a* O. W. La. B No. 134.

Idem. A. Wildeboer aan M. C. J. van Gogh, van het Huis en Erf aan de *Wageweg straat*, N. W. La. B No. 187, O. W. La. D No. 14.

Paramaribo, den 13 *Junij* 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,

MARTINI VAN GEFFEN.

Schutterij van Paramaribo.

De Kwartiermeester der Schutterij herinnert belanghebbenden aan de betaling der *CONTRIBUTIEN*, zullende na het einde dezer maand, de lijst der nalatigen ter VERVOLGING worden overgegeven.

Paramaribo, den 16 *Junij* 1856.

De Kwartiermeester voornoemd,

S. M. BROMET.

(8843) Bij inschrijving worden te koop aangeboden van de Plantaadje *Guineesche Vriendschap*, aankomende den boedel Salomon DE LA PARRA.

12 VATEN SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* worden aangenomen tot **HEDEN VOORMIDDAG** ten 11 ure, en het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal na toewijzing de kooper binnen 8 dagen, de Suiker voor zijne rekening en risico van plantaadje moeten laten afhalen.

Paramaribo, den 17 *Junij* 1856.

De Secretaris bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der Onbeheerde Boedels,

J. ELLIS.

De STADS-GENEESHEER, fungerende Chirurgijn-Majoor der Schutterij van *Paramaribo*, verwittigt belanghebbenden, dat hij van zijn binnenlandsch verlof, hem door Z. Ex. den Heer Gouverneur der kolonie verleend (dato 2e. dezer), terug gekeerd zijnde, zijne werkzaamheden weder op *heden* zal aanvaarden.

Paramaribo, den 14 *Junij* 1856.

Dr. MULLER Jz.

Stads-Geneesheer en fungerende Chirurgijn-Majoor der Schutterij.

(8098) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 20 ten Junij 1856, des voormiddags te *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het onbebouwde **ERF** gelegen in de *Wageweg straat*, La. B No. 95 van onbekende Eigenaren.

Paramaribo, den 16 *Junij* 1856.

SIMON ABENDANON Sz.

SEQUESTERS

van plantaadje *Toledo*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan, tegen *kontante betaling*:

8 VATEN SUIKER.

om voor rekening en risico van den kooper, binnen *acht* dagen, van plantaadje af te halen.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof tot *HEDEN MORGEN* ten 9 ure aangenomen en aldaar geopend worden. (8844)

Paramaribo, den 17 *Junij* 1856.

SEQUESTERS

van plantaadje *George Hendrik*, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan, tegen *kontante betaling*:

20 BALEN SCHOONE KATOEN,

liggende ter Landswaag.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot Woensdag den 18n. dezer, des morgens te 9 ure aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de Katoen, onmiddellijk na de toewijzing, in ontvang moeten genomen worden. (8842)

Nieuwstijdingen.

Duitschland.

Eene zaak die in Pruissen bij de tweede kamer ter sprake is gebragt, heeft een tijdlang buitengewoon veel sensatie verwekt, zoowel in het buitenland als in Pruissen zelf. Men weet welke houding de koning van Pruissen in de Oostersche kwestie heeft aangenomen, maar hetgeen minder bekend is, is: dat eene groote hofpartij aan welker hoofd zekere heer von Gerlach, staat, die tot de uiterste regterzijde behoort, buiten het ministerie om, en dus in het geheim, brieven en depeches gewisseld heeft met de aanzienlijkste staatkundige mannen in Rusland en door deze en andere handelingen, een onbehoorlijken invloed op den gang des bestuurs zocht uit te oefenen. Deze partij trachte den koning in haar belang te winnen en zoo den invloed der ministers te verlammen; daar zij zich echter niet zeker waande van 's konings toegenegenheid, liet zij hem als het ware van stap tot stap bespieden, zoodat hij geen gesprek kon voeren hetwelk niet ter harer kennis kwam. Op eenmaal kwam zij tot de ontdekking dat hare depeches gestolen werden, en dat zich daaraan op eene directe wijze een zekere Teschen had schuldig gemaakt; tevens echter zeide men dat de mannen die daarin indirect de hand gehad hebben, om aldus achter de geheime woelingen der hofpartij te komen, in hooge staatsbetrekkingen geplaatst waren. Voornamelijk werd de heer Seyffardt, lid der tweede- en vice president van de rekenkamer beschuldigd, die vroeger bij de geheime policie geplaatst was en ook reeds Pruissisch consul generaal in Mexico geweest is. Deze heeft daarop in een soort van memorie zijne betrekking tot Teschen openbaar gemaakt. Daarin zegt hij dat Teschen hem brieven heeft overhandigd die aan den baron von Gerlach en aan Niebuhr, de eerste adjudant en de tweede een vertrouwd vriend des konings, gerigt waren, alsmede brieven welke door deze aan anderen waren geschreven. Teschen's eerste verklaring hield in dat hij deze bekomen had van de dienstboden dezer heeren en dat hij bezoldigd werd door den president des ministerraads den baron von Manteuffel wien hij steeds berigt kwam geven van hetgeen te Potsdam onder de hofpartij voorviel. Later heeft Teschen verklaard, dat hij ook brieven aan den directeur van policie, heeft overhandigd. De heer Seyffardt, zegt verder in zijne memorie, dat de bewering van Teschen, dat hij bezoldigd werd door den baron von Manteuffel, door dezen en door zijn kassier bevestigd is geworden. In hoeverre nu de geheime briefwisselingen der hofpartij zich uitstrekten, kan men opmaken uit de omstandigheid, dat daaronder een rapport aan den baron von Gerlach gevonden werd, aangaande het gedrag van den prins van Pruissen. Ten slotte zegt de heer Seyffardt, dat men hem in deze zaak gemengd heeft, alleen met doel, om hem in een proces te wikkelen als medebeschuldigde van Teschen, die reeds ten vorigen jare gearresteerd werd, zoodra de diefstal der depeches bekend was geworden. Hetgeen deze zaak nog meer belang bijzet, is dat memorie, die eerstgemelde in den beginne slechts de aan zijne vrienden heeft overhandigd, later bij duizendtallen in het geheim verspreid werd, en dat niet alleen bij hem, maar ook bij een ander lid der Kamer eene huiszoeking heeft plaats gehad.

Dit is de stand der zaak. De baron von Gerlach, broeder des adjudants, en eenige andere leden der uiterste regterzijde, hebben nu bij de Kamer een voorstel gedaan, strekkende om de regering te verzoeken haar mede te deelen, welke stappen zij gedaan heeft ten aanzien van een lid der Kamer (den heer Seyffardt) beschuldigd van deelgenomen te hebben aan den diefstal der depeches. De eer der Kamer en des lands was, volgens hun voorstel, in deze zaak betrokken.

De graaf Schwerin, het hoofd der linkerpartij, nam het eerst het woord en erkende de noodzakelijkheid van een streng onderzoek in alles wat met deze zaak in betrekking staat, en stelde mitsdien de benoeming eener speciale commissie van onderzoek voor. Daartoe is thans door de kamer besloten en is eene commissie van 14 leden benoemd, die hoofdzakelijk zamengesteld is uit leden der uiterste regterzijde. Middelerwijl is de heer Seijffardt in zijne betrekking als vice-president der rekenkamer geschorst.

Verscheidene Duitsche dagbladen, varen voort het te Parijs gesloten vredes-tractaat in zooverre te laken, dat het voorgestelde doel niet door hetzelve is bereikt. Zij herinneren namelijk dat de Westersche mogendheden bij het verklaren van den oorlog aan Rusland, plegtig hebben aangekondigd, niet eer het zwaard weder in de scheede te zullen steken, dan nadat een nieuwe en vaste staat van zaken in de Europesche betrekkingen zal daargesteld zijn. Dit kon enkel op eene duurzame wijs geschieden, door de vernietiging van den verkeerden invloed, dien Rusland op de vrije ontwikkeling uitoefende. Nu is door den gesloten vrede deze invloed niet alleen dezelfde gebleven, maar staat hij zelfs op het punt nog aanmerkelijk toe te nemen, door eene innige alliantie tusschen het Oostelijke en Westelijke despotismus. Het lijdt inderdaad geen twijfel dat graaf Orloff te Parijs ijverig over eene Fransch-Russische alliantie onderhandelt. Pruissen kan hierbij tamelijk onverschillig blijven, het weet, dat het van Rusland niets te vreezen heeft, en ook door Frankrijk ontzien wordt. Dit is echter geenszins het geval met Oostenrijk waar men het gevaar wel degelijk ziet, dat uit zulk eene alliantie voor dat rijk en eventueel ook voor Duitschland kan ontstaan. Deze bezorgdheid neemt in Weenen toe, naarmate men waarneemt, dat Rusland en Frankrijk naar het schijnt in gemeenschappelijk overleg, vele oplettendheden voor de Zuid-Duitsche regeringen aan den dag leggen. Zoo zijn, naar men daar weten wil, onderscheidene dier Duitsche vorsten door keizer Napoleon uitgenoodigd geworden hem met hunne tegenwoordigheid te Parijs te vereeren, eene uitnoodiging waaraan de koning van Wurtemberg op grond van bestaande familiebetrekkingen reeds heeft voldaan en welk voorbeeld naar men reden heeft te gelooven, nog door andere dier vorsten zal gevolgd worden. Wat hiervan ook zij, het tijdstip om langs dien weg Oostenrijk te isoleren is goed gekozen. De betrekkingen dier vorsten met het hof van Weenen schijnen buitendien reeds in de jongste tijden, waarin zij aan de Oostenrijksche wenschen en voorslagen weinig of geen gehoor gaven, zeer verkoeld te zijn. Daarbij komt nog, dat het door Oostenrijk met Rome gesloten concordaat, ongaarne door deze staten is gezien, omdat dit voorbeeld hun tegen wil en dank in de onaangename noodzakelijkheid plaatst gelijksoortige overeenkomsten met den pauselijken stoel te sluiten, en deze laatste, door de groote toegevendheid van Oostenrijk zijne eischen zoo hoog stelt, dat daaraan alleen kan worden voldaan ten nadeele van het gezag dier regeringen en de regten harer onderdanen. Overigens zijn deze dagbladen het onderling volkomen eens, dat het verschijnen van den aartshertog Ferdinand Max aan het Fransche hof enkel ten doel heeft om den in-

vloed der Russische diplomatie, welke aldaar sedert kort buitengewoon heeft toegenomen, te verlammen. Dit wordt mede van eene wel onderrigte zijde uit Weenen bevestigd.

— Eene gewigtige verandering heeft in het personeel van het staatsbestuur van Rusland plaats gegrepen. De kanselier v. Nesselrode is, op zijn verzoek ontheven van het beleid der buitenlandsche zaken, waarin hij vervangen is door prins Gortchakoff, Russisch gezant te Weenen. Oostenrijk moet de keuze van dezen staatsman geenszins met genoegen gezien hebben daar het hiervan eene minder goede verstandhouding tusschen beide regeringen verwacht. Intusschen kan eene verkoeling tusschen Oostenrijk en Rusland geene verwondering baren. Bij het congres moet de houding van graaf Orloff en graaf Buol tegenover elkander dan ook in het oogloopend koel geweest zijn.

— Een Duitsch dagblad behelst eenige belangrijke ophelderingen omtrent de nieuwe grensbepaling van Bessarabie tusschen Rusland en Turkije, volgens het parijsche vredestractaat. Na eene opgave en toelichting van de nieuwe grenzen, komt dit blad tot het resultaat, dat de geheele aan Turkije teruggegevene strook lands gemiddeld 4 a 5 mijlen breed is en eene oppervlakte van ongeveer 160 vierk. mijlen 1|5 van geheel Bessarabie beslaat. De moerassige, onbewoonbare Donau-Delta heeft 40 vierk. mijlen oppervlakte. Het ten noorden van de Delta gelegene gedeelte is grootendeels kalkachtige steppengrond, maar Rusland verliest door het afgestane gebied de in den laatsten tijd tot bloei gestegene Donau-steden Kilia (7000 inwoners), Reni (7300 inw.) en Tutschoff met de vesting Ismaël (26,300 inw.). Het gedeelte lands tusschen de Pruth en Yalputh is vette, bruikbare grond. Wat het aantal bewoners betreft, die tot het aan Turkije afgestaan gebied behooren, deze zijn aldus verdeeld: 50 a 60,000 Moldowalachen, 50 a 55,000 Russen, 15,000 Bulgaren en 10 a 20,000 Joden, Zigeuners, Grieken, Armeniers enz., dus in het geheel omstreeks 130 a 140 000 zielen, of omstreeks 1|6 gedeelte der geheele bevolking van Bessarabie, met eene digtheid van bevolking van nog niet 900 zielen op de vierk. mijl. Overigens kan de difinitieve grensregeling hierin nog eenige wijziging brengen.

— Op last der Pruissische regering zullen proeven worden genomen met een nieuw soort van stoomvaartuig, dat zonder raderen of schroef, door middel van een bijzonder mechanismus zich zeer snel beweegt en bij uitnemendheid voor het bevaren van stroomen en kanalen geschikt is. Het is door Alexander Seydell Stettin gebouwd.

Frankrijk.

Een aantal werklieden is ijverig onledig met de toebereidselen voor de doopplegtigheid van den jongen prins zoowel in als buiten de kerk Notre Dame. Men begroot de onkosten voor de versiering van dit gebouw op ongeveer 100,000 fr.

— Uit Genua wordt onder dagteekening van 25 April het volgende aan de *Moniteur de la Flotte* geschreven: »Een Amerikaansche klipper, van 1800 ton, was op het punt naar Chili te vertrekken, doch de denkbeelden van vrijheid hadden de gemoederen der bemanning te veel aan het gisten gebragt, en na langdurige woordenwisselingen tusschen de matrozen, den gezagvoerder en den eersten stuurman raakte men slaags, in welken strijd de stuurman genoopt werd over boord te springen en zich al zwemmende te redden. Het schip werd geheel en al verlaten en de consul der Vereenigde Staten was gedwongen het ten verkoop aan te slaan.

»Een ander tooneel is voorgevallen te Voltri, eene kleine haven voor den scheepsbouw, welke met Genua verbonden is door eene spoorwegvertakking, welke tien dagen geleden werd ingewijd. Een vaartuig zoude naar Buenos-Ayres vertrekken, de overheid koesterde verdenking omtrent de passagiers, die wilden emigreren. Bij de laatste ligting waren zeventien personen nalatig gebleven zich aan te geven en de policie meende goeden grond te hebben, om te gelooven dat zij met het bewuste schip wilden vertrekken. Een onderzoek aan boord werd dus ingesteld, doch alles werd in orde bevonden. De zeventien passagiers waren niet de personen die men zocht. Alleenlijk hadden zij niet dat avontuurlijke voorkomen, eigen aan mannen die hun fortuin in een ander werelddeel gaan zoeken. Den volgenden dag ging het schip onder zeil, doch de overheid had een stoomvaartuig belast het in het oog te houden, hetwelk dit gevolg had, dat eene sloep, welke de zeventien nalatige dienstpligtigen aan boord moest brengen, ten einde deze hunne vrienden en bloedverwanten, die bij het vertrek van het schip figureerden, zouden kunnen vervangen, verpligt was naar den wal terug te keeren. De gezagvoerder van het schip haastte zich alle zeilen bij te zetten, zonder op de stoomboot te wachten, en hij neemt aldus eenige landverhuizers mede, die niet scheep waren gegaan voor zulk eene lange reis.«

— Uit de *Moniteur* blijkt, dat men in Fransch Guijana, bij de rivier Aratajia, in 6 dagen tijds 183 gr. goud gevonden heeft; ook elders heeft men, met een gunstig gevolg gezocht. Dien ten gevolge heeft de schout bij nacht Baudin, overeenkomstig de voorschriften der Fransche regering, maatregelen genomen, om het zoeken van goud aan zekere regelen te onderwerpen.

Engeland.

Uit Princetown (Massachussets) wordt gemeld, dat op de kust aldaar eene verzegelde flesch gevonden is, waarin het volgende briefje gesloten was: »In het gezigt van groote banken, op de stoomboot *Pacific*. De masten zijn weggeslagen en de machine is ontredderd. Zendt spoedig help.« Dit briefje was geteekend *Asa Aldridge*.

— Het kan niet ondienstig geacht worden het volgende over de Amerikaansche Unie en de bevoegdheid van den president mede te deelen; daar velen welligt daarmede slechts gedeeltelijk bekend zijn.

Bij den president berust de uitvoerende magt. Hij en de vice president, die *ex officio* president van den senaat is en die den eersten opvolgt, ingeval hij gedurende zijn presidentschap komt te overlijden, worden voor vier jaren gekozen door de kiezers, die tot dat einde in de verschillende staten bijeenkomen en bij ballotage hunne stem uitbrengen. De stemlijsten in alle staten worden daarna behoorlijk verzegeld aan den president overhandigd, die na ze geopend te hebben, verklaart wie zijn opvolger is. — De president wordt in het bestuur bijgestaan door een kabinet, dat zamengesteld is uit vijf hoofden van ministerieele departementen en een attorney generaal, die allen door den president ontslagen kunnen worden. De verschillende departementen zijn de volgende: het ministerie van staat, waaronder de binnen en buitenlandsche aangelegenheden ressorteren; het departement van finantien, waartoe alle finantieele aangelegenheden van het bestuur, dus ook die welke betrekking hebben tot de regeling en verbetering der inkomsten, behooren; het departement van oorlog omvat alle militaire aangelegenheden, de oprigting van vestingwerken, het maken van topographische schetsen enz. het departement van marine, en het bestuur der posterijen. — De president is bovendien opperbevelhebber van het leger en de vloot, alsmede van de militie der verschillende Staten, als hij tot active dienst overgaat. Hij heeft ook de bevoegdheid om tractaten te sluiten, mits daartoe twee derde gedeelte van den senaat medewerkt. Hij benoemt de ambtenaren, gezanten, consuls en regters van de opperste geregtshoven.

De weigering van Washington en Jefferson, de eerste en de derde president der Unie, om ten derden male als zoodanig gekozen te worden, had ten gevolge, dat het als regel aangenomen werd, dat geen president langer dan voor tweemaal vier jaren die waardigheid zou bekleeden. Onder den eersten en tweeden president, Washington en Adams, die beiden tot de federalisten behoorden, kan de republiek gezegd worden bevestigd te zijn. Onder Jefferson, den leider der democratische partij, die door Washington als secretaris van oorlog ontslagen is wegens zijne overdrevene gevoelens, begon de uitbreiding van het grondgebied der republiek, welke staatkunde tot dusverre steeds met evenveel hardnekkigheid als goed gevolg in de Unie voortgezet werd.

Text van het Traktaat gesloten op den 15n. April 1856, tusschen Frankrijk, Engeland en Oostenrijk, en ten doel hebbende, om, overeenkomstig de voorwoorden, de vereenigde handelwijze te regelen, die aan deze mogendheden, elke inbreuk op de bedingen van het vredesverbond van den 30n. Maart zou waarborgen.

Art. 1. De hooge contracterende partijen waarborgen gemeenschappelijk en afzonderlijk, de onafhankelijkheid en onschendbaarheid van het Turksche rijk, gestipuleerd in het den 30n. Maart 1856 te Parijs gesloten traktaat.

Art. 2. Elke inbreuk op de bepalingen van gezegd traktaat zal, door de mogendheden, die het onderwerpelijke traktaat onderteekenen, worden beschouwd als een *casus belli*. In dat geval, zullen zij zich met de Verheven Porte verstaan nopens de maatregelen, die het noodig zal worden te nemen en zullen zij onderling zonder uitstel in overleg treden, nopens de aanwending hunner strijdkrachten te land en ter zee.

Art. 3. Het tegenwoordig traktaat zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingen uitgewisseld, binnen veertien dagen of zoo veel vroeger als mogelijk zal zijn.

In Oorkonde waarvan de respectieve gevolmagtigden het gezegde verdrag onderteekend en daaraan het zegel hunner wapenen gehecht hebben.

Gedaan te Parijs, den 15n. dag van April in het jaar 1856.

(*Geteekend:*) Clarendon. Cowley. Buol Schauenstein. Hubner. A. Walewski. Bourquenay.

De ratificatien van dit verdrag zijn uitgewisseld geworden op den 29 April.

— Alle berigten uit Parijs, komen overeen in de bewering, dat het bijzonder traktaat tusschen Frankrijk, Groot-Brittanje en Oostenrijk niet alleen een ongunstigen indruk op de Russische gevolmagtigden heeft gemaakt, maar ook op de vertegenwoordigers der andere mogendheden. Men vindt dan ook lieden die in deze gebeurtenis de kiem, zoo niet van nieuwe verwikkelingen, dan toch van toekomstige plannen willen zien en meenen, dat de definitive positie van Oostenrijk in Duitschland daarmede in verband staat.

— De *Times* deelt een schrijven mede uit Parijs, waarin gezegd wordt dat de prins de la Moskowa, die zich naar Petersburg begeeft, overbrenger is van een brief van keizer Napoleon aan den Czaar, die opheldering behelst betreffende het traktaat van 15 April jl. tusschen Frankrijk, Engeland en Oostenrijk gesloten.

Velen gelooven dat dit traktaat oorspronkelijk bestemd was om geheim te blijven, doch dat de Engelsche regering later daarvan terug gekomen is, ten einde het vredestraktaat voor het Parlement aannemelijker te maken.

Beschouwingen

betreffende het geheim Verbond tusschen Frankrijk, Engeland en Oostenrijk gesloten.

De korrespondent van de *Times* schrijft, onder dagteekening van 9 Mei, hieromtrent uit Parijs het volgende:

De *Moniteur* van heden maakt van eene daadzaak melding, die ik u eenige dagen geleden berigtte: het vertrek namelijk van generaal Neij naar St. Petersburg met het antwoord van Keizer Napoleon op de brieven van den Czaar, behelzende kennisgeving van zijne troonsbeklimming, benevens zijne gelukwenschingen met de geboorte van den Franschen keizerlijken Prins, welke beide schrijvens op

den 29 April door graaf Orloff aan keizer Napoleon waren aangeboden geworden.

Er is echter eene andere daadzaak waarvan de *Moniteur* geen melding maakt, en deze is: dat generaal Neij gezegd wordt ook de overbrenger te zijn van een' langen brief van keizer Napoleon aan den Czaar, waarbij Z. M. eene volledige verklaring geeft van de redenen die Frankrijk, Engeland en Oostenrijk aanleiding hebben gegeven om het verbond van 15n April te sluiten, betwelk niet alleen aan graaf Orloff, maar ook aan allen, uitgezonderd de personen die hetzelve hebben onderteekend, ten eenenmale onbekend is. Het zal te bezien zijn of de Czaar met deze redenen genoegen zal nemen; dit zal voorzeker het geval niet wezen, indien het dezelfde zijn, die aan graaf Orloff gegeven werden, en, zoo het schijnt, zijne Excell. in het geheel niet voldaan hebben, maar hij kan zich zelven niet helpen, en zijn invloed op Oostenrijk is nu geheel en al verdwenen.

Ik geloof dat de eenige keer, dat van zulk een verbond sprake was, in December van voorleden jaar is geweest, toen melding werd gemaakt van eene verbindtenis van de zijde van Oostenrijk, om eene meer gestrenge staatkundige houding aan te nemen, ingeval Rusland de gestelde voorwaarden mogt afwijzen; maar deze voorwaarden zijn later aangenomen; en nu vraagt men natuurlijk: *welke* redenen sedert dien tijd, voor het aannemen van zulk eene dreigende houding tegen Rusland zijn opopgekomen? De reden is: dat Oostenrijk te wèl weet, dat het de bittere haat van Rusland verdiend heeft, ook zonder dat het zich aan Frankrijk en Engeland had aangesloten. In deze beiden stelde het echter meer vertrouwen dan in deszelfs vroegeren vriend, en zich nu op het punt ziende van volkomene afzondering, beladen met de vijandschap van Rusland, terwijl Pruissen gretig de gelegenheid afwacht om het een slag te geven, en Italie van verlangen brandt om dezelfs veelzijdige onderdrukkingen te wreken, besloot Oostenrijk zich te beschermen tegen den vijand, die het digtst nabij is, en het noodlottigst voor hem kan zijn. — Daaruit nu kon men opmaken hoe bereid het was, om het verbond van 15 April te onderteekenen.

Het is zeker, dat het verbond diep geheim is gehouden geworden; het was ontworpen, bediscussieerd en onderteekend met hetzelfde voornemen van geheimhouding aan de zijde van Engeland en Frankrijk, en misschien had het Engelsch gouvernement, toen lord Clarendon Parijs verliet, er niet aan gedacht, om hetzelve, met het traktaat van 30 Maart en de protocollen, aan het parlement voor te leggen. Wat zijn dan de redenen, mag men vragen, om het nu bekend te maken? Die vraag is moeijelijk te beantwoorden, en het zou slechts eene vooronderstelling zijn, wanneer ik zeg: opdat het moge bijdragen om het Vredesverbond van 30 Maart gemakkelijker de goedkeuring van het parlement te doen erlangen, en het meer aannemelijk te maken voor het Engelsche publiek. Dat er een zeer kiesch punt in de zaak is, wordt daaruit opgemaakt, dat de *Moniteur*, die het traktaat van 30 Maart benevens de protocollen in zijne kolommen heeft opgenomen, dat van 15 April, zoo ik geloof, uit zich zelve niet heeft medegedeeld, noch uit de Engelsche dagbladen heeft overgenomen, waarin graaf Orloff het tot zijne groote verwondering, het eerst heeft gelezen.

Het eerste artikel van het additioneel verbond van 15 April zegt dat de hooge kontracterende mogendheden, *gezamenlijk* en ieder *afzonderlijk*, de onafhankelijkheid en integriteit van het Ottomannische rijk waarborgen enz., en ingeval van eene inbreuk op de voorwaarden van het verbond met Rusland, zullen zij maatregelen nemen tot het bezigen van hunne land- en zeemagt. — Rusland alleen, is thans bezwaarlijk in eene positie om Turkije te benadeelen. Bestaat er eenig vermoeden van eene verbindtenis tusschen Pruissen en Rusland om als tegenwigt te dienen van die van Engeland, Frankrijk en Oostenrijk? Zullen wij op nieuw geroepen worden om Turkije tegen gevaren van binnen en van buiten bij te staan? In zoodanig geval zijn wij voorzeker beter voorbereid dan vroeger, maar het zou te veel gevergd zijn, dat wij voortdurend in beweging zouden gehouden worden, om datgene bijeen te houden, wat, volgens het oordeel van sommige der meer verlichte muzelmannen zelven, bestemd is om vroeger of later ontbonden te worden.

Wij verwachten met angstvalligheid het resultaat der proefnemingen die nu in Turkije gedaan worden, op den weg van hervorming, maar kunnen niet nalaten de vraag te opperen: of de Grieksche onderdanen van den sultan, ten gevolge van deze maatregelen, werkelijk minder Russischgezind zullen worden, en of het Ottomannische rijk daardoor hechter zal gegrondvest zijn? Indien het Ottomannische element trapswijze plaats maakte voor de zedelijke en stoffelijke ontwikkeling van een onderworpen geslacht, zou dat geslacht geschikt zijn, om de nalatenschap des sultans aan hetzelve toe te vertrouwen? En indien deszelfs sijmpathie en partijstelling voor Rusland met er tijd vermeerderde, in plaats van te verminderen, *wát* zou het gevolg zijn? Dit zijn vraagstukken die de tijd kan oplossen; maar het zou mij niet verwonderen, als dezelve de aandacht bezig hielden van degenen die, in het geheim, over dit kleine verbond onderhandelden, hetwelk graaf Orloff zoo zeer verwonderde en mishaagde. — Wij zullen zien of keizer Alexander meer verzoenlijk is.

Men verwondert zich te Parijs, dat tot op den 15n. Mei nog geen Russisch gezant voor Frankrijk benoemd is, en veronderstelt dat het misnoegen van Rusland over het verdrag van den 15n. April en het vermoeden dat daar meer achter schuilt, de reden daarvan is. Het is zeker dat de Russen geen geheim maken van hunne gevoelens over de wijze waarop zij zijn behandeld geworden. Men zegt dat Baron Brunow te Parijs als gezant ad interim zal fungeren, tot dat er eene definitieve benoeming zal gedaan zijn. — De heer Chreptowitch is door Rusland tot gezant te London, de heer Butonieff tot gezant te Konstantinopel en de heer Budberg tot gezant te Weenen benoemd.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Suiker. Den 16den dezer, 9 vaten van plant. *Livorno* ½, Erven L. E. H. Forberger, a 10 cent.

Katoen. Idem, 25 balen schoone van pl. *Vaderszorg en Carelsdeel*, a 28,47 c.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 14 dezer de Nd. Am. brik *Amazon*, kapt. Saunders, van Boston.

Den 15den, de Eng. schoener *Ladij of the Night*, kapt. Nicholson, van Berbice.— Passagiers: de Heeren G. P. Emanuels, H. M. Tull, E. N. Reijnigeren H. M. Cameron, en Mejufvrouwen: Laing, en Ann Mexwell en kind.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co. — Sluit HEDEN.

Zwaluw, kapt. Uitermark, adres bij J. H. Zaal. Sluit 20 dezer.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit ultimo dezer.

Jonkvrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijsner.

Voorwaarts, kapt. Kikkert, adres bij M. M. Curiel.

Triton, kapt. Duinker, adres bij Gisius en Co.

Eliza, kapt. Visser, ahres bij M. D. Huidekoper.

STAAT van de gevallen regens en der temperatuur van den 8sten tot den 14den Junij 1856.

	gevallen regen. in millim.	uitgedampt. in millim.	Temperatuur. maxim.	minim.
Zondag 8	12	3	30.4	24.3
Maandag 9	5	2.5	30	24.3
Dingsdag 10	13.5	1.3	27.5	23.6
Woensdag 11	9.6	1.7	28	23
Donderdag 12	5.3	1.8	29.5	23.5
Vrijdag 13	11.9	1.8	28.2	23.8
Zaturdag 14	0	2.8	30.5	23.2
Totaal	57.3	14.8		

ADVERTENTIEN.

Surinaamsche Maatschappij van WELDADIGHEID.

De *HALFJAARS-COLLECTE* ten behoeve dezer Maatschappij zal plaats hebben op *HEDEN* den 17 Junij 1856.

SUIKERVATEN **HOEPELS**, greene **DEELEN** en **LATTEN**, pitch pine PLANKEN, *PIK, TEER*, ***Breeuwwerk***, ***PLATLOOD***, bladen **ZINK**, platte— ronde en vierk. ijzeren STAVEN, Dakpannen, Tigchels, *Steenen*, Kalk en Cement, — te bekomen bij
(8846) GEBRS. REELFS.

Ontvangen per de *Eliza*, en te bekomen bij

J. H. Swartsman,

mits à KONTANT:

***Versche* PROVISIEN,**

JENEVER in fusten en per kelder, Allerhande soorten **SCHOENEN**, sterke en ordinaire **SIGAREN**, TABAK, pullen PATENT OLIE en meer andere **GOEDEREN**. (8848)

Paramaribo, den 14 Junij 1856.

Ontvangen per de *Eliza*, kapt. VISSER, en te bekomen bij

LUGARD & COMP.:

Versche ***PROVISIEN***,

waaronder: ROOKSPEK en ZOUTVLEESCH, manden *Valker* en *Haantjes* **BIER**, PATENT en LIJN *OLIE*. **VERFWAREN.**

Zool— gewast— verlakt— rood— groen— wit en goud LEDER, Balanceer Messen. Compositie **LEPELS** en **VORKEN**. water— wijn en Likeur Glazen en meer andere *GOEDEREN*. (8847)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.